

Fredstraktatens Bestemmelser, og det paa et Tidspunkt, da der saa sandt ingen Anledning var til det. Og det er en Fortolkning, der kun kan tages til Indtægt af dem paa den anden Side, og som kun kan skade og kun kan gøre ondt paa denne Side og da navnlig blandt Befolkningen i 2den Zone.

Jeg nævner dette, fordi jeg gerne vil have frem, at det er med Rette, vi har bebrejdet Ministeriet Zahle den Stilling, det har taget. Og jeg føjer til, at naar nu Hr. P. Munch med Hensyn til de 4 Sogne, hvorom der efter de foreliggende Oplysninger ikke er Enighed i den internationale Kommission, siger, at der er jo Stemmetallene saadan og saadan, og at det, at de kom til Danmark, maaske kunde føre til, at der blev et Flertal af Tyske Syd for den saakaldte Tiedje'ske Linje, og til, at vi fik en tysk Repræsentant ind i den danske Rigsdag o. s. v. —, saa er dette jo igen en Bortfortolkning af Fredstraktatens klare Bestemmelse om, at der skal tages geografiske og økonomiske Hensyn, for saa vidt jeg ved, har der for de Medlemmer af Kommissionen, som har ment, at der var Grund til at tage disse 4 Sogne med, været givet en fuldgældig geografisk Forklaring angaaende Vandafledningen. Men den nævner Hr. P. Munch slet ikke, nej, han fortolker straks paa sin Maade og siger: hvilken Fare vilde der ikke være, om man ogsaa fik disse 4 Sogne med! Det er et Vidnesbyrd om, at saa snart Bestemmelserne om de geografiske og økonomiske Hensyn ikke passer de Herrer, bortfortolker man dem. Hr. Zahle begyndte med Flensborg; der kunde det ikke være Meningen, at man skulde tage de geografiske og økonomiske Hensyn, fordi Flensborg var saa stor en By. Nu kan det heller ikke være Meningen, at disse Hensyn skal tages for de 4 Sognes Vedkommende, thi saa vilde der være Fare for, at vi paa den danske Rigsdag fik en Repræsentant for Tyskheden dernede.

I det hele taget var det for mig, jeg vil gerne sige ikke alene sørgeligt, men ogsaa interessant at lægge Mærke til, hvordan Hr. P. Munch stadig forvekslede sin og sit Ministeriums og sit Partis Opfattelse med Danmarks Opfattelse. Han brugte Gang paa Gang den Vending, at Danmarks Stilling har hidtil været den og den o. s. v., og umiddelbart efter sagde han: vor Politik — altsaa det radikale Ministeriums Politik. Under Hr. Munchs Tale, men for Resten ogsaa tidligere, har det Gang paa Gang givet sig Udtryk, at Ministeriet Zahle og Regeringspartierne har forvekslet sig selv med hele det danske

Folk. De har ingen som helst Ret haft til det, allermindst i det sønderjydske Spørgsmaal, hvor der, hvad jeg viste første Gang, jeg havde Ordet, og hvad jeg ikke skal gentage, er nok af Vidnesbyrd om, at de ikke har staaet som Talsmænd for hele det danske Folk. Og det er ingenlunde rigtigt, at der af den nuværende Regering eller af Venstre er foretaget en Svingning; Hr. P. Munch talte om et Spring, som den nuværende Statsminister har foretaget. Vi har ikke gjort og gør ikke noget som helst Forsøg paa at rukke ved Fredstraktatens Bestemmelser om Selvbestemmelsesretten. Der kan ikke paavises en eneste Lejlighed, hvor vi fra vor Side har været med til eller ønsket at være med til at stille noget som helst Krav mod Fredstraktatens Bestemmelser. Men vi har gjort Indsigelse mod, at man, som Hr. Zahle gjorde det i Ringsted, og som det er gjort ved mange Lejligheder, straks begynder at bortfortolke de Bestemmelser, der ogsaa findes i Fredstraktaten om Hensyn, der kan tages for 2den Zones Vedkommende ved Siden af Afstemningen, der selvfølgelig danner Hovedgrundlaget. Der er ikke sket nogen som helst Forandring i Venstres Opfattelse, i Venstres Standpunkt, og det er en Selvfølge, at det er først efter, at Afstemningsresultatet foreligger, at Spørgsmaalet om, hvad der kan gøres for de Danske i 2den Zone, bliver brændende. Selvfølgelig begynder man ikke og bør man ikke begynde at tale om det paa et Tidspunkt, hvor Afstemningen endnu ikke foreligger. Det, som forelaa nu ved Valget, paa Vælgermøderne, var jo — det tør jeg sige for Venstres Vedkommende i alt Fald — slet ikke Spørgsmaalet om, at man skulde enten stille Krav om eller arbejde paa at faa 2den Zone med til Danmark. Jeg tror, vi alle, der fra Venstres Side deltog i Vælgermøderne, var klare over og ikke lagde Skjul paa, at efter det Resultat, Afstemningen havde faaet, var der ikke nogen Sandsynlighed for, at 2den Zone skulde blive lagt til Danmark; og netop fordi vi havde den Opfattelse, var der for os al Grund til at sige, at det, vi kræver af enhver som helst Regering, naar nu 2den Zone efter den Afstemning, der er foretaget, maa betragtes som faldende tilbage til Tyskland, er dette, at den ikke lader noget Middel uforsøgt til — enten det nu kan blive gennem Internationalisering, hvis en saadan kan ordnes, saa den ikke paalægger os Forpligtelser, som vi ikke kan opfylde og ikke tør paatage os, eller det kan være paa anden Maade — at